
אימי זכרונה לברכה

אימי זכרונה לברכה לא היתה צדקת גמורה, דבר שלא הפריע לה כלל, ולא מנע ממנה לעשות הרבה מעשי-צדקה - קטנים ועלומים - בהתמדה ובמסירות, בכל שנות חייה בקיבוץ.

אימי זכרונה לברכה היתה אשה פשוטה וצנועה, שעובדות-החיים גזלו את שנות-ילדותה ומנעו ממנה לרכוש השכלה-פורמאלית - עובדה שמאד הפריעה לה, והשפיעה לא-מעט על מהלך חייה.

אימי זכרונה לברכה הקדישה את חייה למטרה אחת: לתת לילדיה את כל מה שנורלה מנע ממנה, ולשם כך ויתרה על הרבה רצונות אישיים ועל הרבה דברים אחרים.

אימי זכרונה לברכה היתה אשה חמה ושופעת אהבה - למשפחה, לחברים ולעוד הרבה אנשים. בחושיה המיוחדים זיהתה והכחינה במצוקותיהם של אנשים, קרובים ורחוקים, וידעה להגיע אליהם, לחדור אל ליבם, ולעזור להם במיטב יכולתה, במסירות אין-קץ ובצניעות אופיינית.

אימי זכרונה לברכה לא היתה אשה של דיבורים ושל פוזות, אבל כן היתה אשה של עבודה ושל מעשים.

אימי זכרונה לברכה היתה אשה ישרה מאד, אשה של עקרונות ברורים ופשוטים, שהתרגזה על כל העיוותים הקיבוציים היומיומיים, אולם לא הסכימה לעצום עיניים ולהתיישר לפיהם.

אימי זכרונה לברכה לא היתה צדקת גמורה - וטוב שכך. נזכור אותה תמיד בדיוק כפי שהיתה, וננסה לחיות ולגדל את משפחותינו לאורם של כל הדברים היפים שהעניקה לנו.

איציק ניב